



גליון שבועי למבקשי התרופה והעצה לעובדא למעשה במשנת רביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

- עלי מרפא
- שער הגליון
- יון הונגרי
- למעשה
- בני היכלא
- דרכי נועם
- איין בלעטל
- כוכבי אור
- עומק הפרשה
- תנוך לנער
- שאל בני
- הלכה פסוקה

- רצונות וכיסופין
- איפכא מסתברא
- תמשך להמתין
- ברכות השחר
- תחיית המתים
- התורה הזמנית:
- עקב ענוה
- נ'קורות אור' מל דפי השבוע בלקו"ה
- בטחון והשתדלות
- הסתכלות על החש
- החינוך בפרטיות לכל ילד
- חשק ללימוד התורה
- הפרשת חלה

איפכא מסתברא

מי ששכל בקדקודו, ומאמין ויודע שיש בורא ומנהיג, מתקשה מאד להבין את המתרשש.

אמרת אחכמה

מדובר בקושיא חמורה כל כך, שהדרך היחידה להתמודד איתה היא: להפוך את השאלה לתשובה, ואת סימן השאלה לסימן קריאה. לשאלה 'איך זה יכול להיות', יכולה להיות רק תשובה אחת: 'זה אכן לא יכול להיות'.

יודי אינו רשאי ליפול בדעתו ולהיות עצוב כועס ומר נפש כשמתחשק ומתאים לו, הוא נועץ ביועצים דגולים, בצדיקים שיורו את דרכו.

אם באופן כללי הכל מתנהג בצורה הגיונית, ופתאום קורה משהו חריג שאינו תואם את התכנית, ניתן אולי לחשוש שמא נעשתה כאן טעות או תקלה; אבל אם מלכתחילה הכל מתנהג בצורה לא הגיונית, בהכרח להבין ש'איפכא מסתברא', ומה שנראה הפוך ובלתי אפשרי - זו בעצמה התכנית.

קשה להבין? אכן. אבל לא זו הבעיה. הבעיה איננה שאיננו מבינים; יש פער כלשהו בין מי שאנחנו לבין ה' יתברך, והגיוני לחלוטין שלא נבין. הקושי אינו חוסר ההבנה, אלא התחושה הנוראה שהדברים השתבשו חלילה, ושאוּלֵי נשכחנו, נזנחנו, ונשארו לבד במערכה, ומי יודע לאן הדברים הולכים ואיך הם יתפתחו. אז זהו שלא. זה כל כך לא הגיוני, שברור שמישהו מנהל את זה, בצורה מדויקת, ובדיוק לשם אותה מטרה: מפלתם של רשעים.

דווקא ההבנה הזו, בכוחה לפתוח את הלב לתפילה. לא תפילה של 'תכנית'; אני יודע מה אני בא לבקש, ועם מה אני מתכוון לצאת מכאן. זו אינה תפילה, אלא 'הגשת מסמך בקשה'. תפילה עניינה הכנעה לשם התקשרות, וכשאנו רואים מרחוק איזו הנהגה מרתקת ועמוקה יש בעולם, זה מביא את הלב לרצון עמוק של חיבור.

הנפילה הגדולה של חטא העגל, הייתה תוצאה של בלבול ותחושה שדברים השתבשו. זה גרם לאבדן עשתנות שהוליד את הצורך 'לקחת את ההנהגה לידים', ועד לעבודה זרה רח"ל. התיקון לכך הוא פרה אדומה 'תמימה'; אני מוכן לראות 'אדום', ולהישאר 'תמים', אינני מתבלבל ולא מאבד עשתנות. חוקה חקקתי. יש תכנית, ואני חלק ממנה, אז מה דחוף לי להבין. 'ע"פ לקו"מ סי' נ"ה]

מאד קשה להבין את ההנהגה של העולם. מי שחלילה אינו מאמין שיש מנהיג לבירה, ושהכל בהשגחה - לא יתקשה להבין מה קורה בעולם. פשוט מאד. כל דאלים גבר, ואיש את רעהו חיים בלעו. שום דבר לא הולך לשום מקום, ושום דבר לא קשור לאף דבר, ואין שום צורך שמישהו יהיה מובן.

אבל מי ששכל בקדקודו, ומאמין ויודע שיש בורא ומנהיג, ושהוא טוב ומטיב לכל, וכל מה שברא את העולם הוא רק כדי להיטיב - מתקשה מאד להבין את מה שמתרחש כאן, בכדור הארץ. ה' הרי הוא טוב והכל בידו, אז מה הבעיה שיהיה טוב כפשוטו? שהעולם יהיה מלא בטוב, באנשים טובים, באהבה ויושר, ושיהיה לכולם את כל מה שעושה להם טוב. למה לא בעצם?

אם גלות אינה דבר טוב, וגאולה כן - מה הבעיה להביא גאולה, כאן ועכשיו?! אם יש רשעים שעושים רע - מה הבעיה פשוט לקחת אותם, או מוטב: להעניש אותם בעונש המדהדד כל כך, שיותר לא יהיו אנשים רעים שכאלו? אם יש צדיקים או אנשים טובים - מה הבעיה פשוט לפנק אותם, כפי שאכן מגיע להם, ושגם אחרים יראו שכדאי להיות טוב? למה לא, מה הבעיה?

מפלתם של רשעים

חלומו של כל אדם טוב, הוא 'לראות במפלתם של רשעים'. בין אם מדובר באנשים רשעים, שעושים רע ונזק לאחרים ולעולם, והטוב שבלב מצפה לראות אותם יורדים מהכביש ומפסיקים להרע. בין אם מדובר בחלקים הרעים שבתוכנו: המידות הרעות, היצרים הרעים, שאינם נותנים מנוחה ומטרידים ללא הרף, והיינו שמחים להיפטר מהם ולראות אותם נמוגים ונגמרים.

משום מה זה לא קורה. על פני נראה כי 'דרך רשעים צלחה' - הרוע והרשע הם השולטים בכיפה, המוצלחים והמאושרים, וכל מי שרוצה להצליח כאן, מוזמן להצטרף למפלגה שלהם. רוצה להיות צדיק? אשריך. אבל אם אתה רוצה להצליח? בוא להיות רשע. המסר הזה מהדהד בראש כל חוצות, עד שקשה שלא להבחין בקיומו, ועוד יותר קשה להבין: איך? הכי צד? ולמה?

הקושיא הזו אינה תיאורטית, אלא היא זאת שמעקמת את הלב, ומכבידה עליו מלהתפלל כראוי. קשה, קשה מאד לגשת לתפילה, כשלא ברור מה הסיפור; מאיפה זה מגיע ולהיכן זה הולך, ומה טעם בכלל יש להתפלל אם אינני מבין כלום, והכל מתנהג בצורה בלתי מתיישבת על הלב.

עלי מרפא

רבי נתן מדבר אליך!

אתה יכול לפעול כל מה שתראה - ע"י רצונות וכיסופין.

ומכתבי מוהרנ"ט סי' סד וגם על ידי רצון וכסופין אמתיים תוכל לקפות להיות פה פמה פעמים, פי הכל יוכלין לקטל על ידי רצונות וכסופין, ולהרגיל את עצמו לדבר הרצונות והכסופין פמיו.

קומו נא, עמדו נא, עוררו נא לבבכם הטוב היטב היטב, להרגיל עצמכם לילך בדרך הנה - לכסוף ולהשתנוקק הרבה להשי"ת בכל עת ולדבר הכסופין פמיו. שגל ידי זה נארגין עולמות וחדושים נפלאים, ע"י צרפתי אותיות ברל"א שגרים, המצטרפין ונזדווגין בצרפתי חדשים נפלאים ע"י דבדתי הכסופין להשם ולתורתו ולדרכיו הקדושים, כפופין ומבארג בהתורה "אית לן בירא דבבא" (ליקו"מ סי' ל"א) עין שם היטב, פי לא דבר ויק הוא מקם, פי הוא חייבם.

ועי"ז נתעוררתי עתה הרבה מדי דבדתי עם אחד מבני הנעורים, פמה וכמה מעלות טובות להזכרה לילך בדרך רביז"ל, בפרט בענין הרצונות והכסופין להשי"ת ולתורתו בכלליות ובפרטיות, ולדברם פמה: הן בדרך כלל - שרצונו להיות יהודי באמת, הן בפרטיות - מה שחשק לו בפרט באותו העת וכו' וכו'.

אשרי אשרי שיאחז בזה, לית כל מוחא סביל דא מה שנגעוה ונארג מזה בעולמות העליונים, ונפלאות השגועים העולים לפני יתברך על ידי זה. נתן ברסלב

חק ולא יעבור

יום	יום לחודש	ליקוטי מוהר"ן קמא	ליקוטי הלכות ח"א	משנה ברורה ח"ו	דף יומיו תולדן
שבת	ה	א.	קנ	סג.	נא
א	ו	א:	קנא	סג:	נב
ב	ז	ב.	קנב	סד.	נג
ג	ח	ב:	קנג	סד:	נד
ד	ט	ג.	קנד	סה.	נה
ה	י	ג:	קנה	סה:	נו
ו	יא	ה.	קנו	סו.	נז

עיון התורה הזמנית: ליקוטי מוהר"ן ח"א תורה ד' - ח"ב תורה ד'



תמשיך להמתין

רבינו אומר בלקוטי מוהר"ן חלק ב' תורה מ"ח 'צריך להיות עקשן גדול בעבודת ה', רבי אברהם בר"ן היה רגיל להוסיף שהכונה היא על תפילה. בדבר אחר, הרי אי אפשר בכלל להתעקש, רק בתפילה צריך להתעקש. ועוד דבר מונח בזה: כתוב בתורה שלפעמים יש בחי' של 'זמנין דלא שמע', לפעמים לא שומעים למה שהוא מדבר.

זהו זוהר פלאי, איך שייך שלא ישמעו בקולו, והרי אפילו רצון טוב אינו נאבד?

רק הפירוש הוא כך: לפעמים שומעים לתפילתו מיד, ולפעמים אומרים לו להמתין. 'זמנין דשמע' - מיד, כבר ומיד הוא נושע. ו'זמנין דלא שמע' - אינו נושע מיד, אומרים לו המתן.

אבל לא בגלל שהדיבורים שלך הולכים לריק חלילה, אלא שאתה מוכרח להמתין. לפי מה שאתה עכשיו אי אפשר לתת לך את מה שאתה רוצה, אתה מוכרח להמתין.

ומה תעשה בינתיים? תפצח גרעינים? מה תעשה בינתיים?

רוצים ממך שלא תפסיק לרצות. הלא אתה רוצה דבר טוב, אתה רוצה להיות יהודי, אבל לחכות אתה מוכרח, רק שלא תפסיק לרצות.

רבינו אמר למישהו 'האם אתה רוצה לרצות?'

הרצון הוא דבר עצום. אני לא מפסיק לרצות, לא נותנים לי? אבל אני רוצה.

יש משל בגמ' (יומא לח) הרוצה לקנות שמן אפרסמון אומרים לו המתן, מי שרוצה לקנות נפט שיש לו ריח רע, נותנים לו מיד. אך אם אתה רוצה לקנות אפרסמון שיש לו ריח טוב, אומרים לו המתן.

ההמתנה היא כמו שאומר לרעהו: 'אני אוהב אותך, אתה קונה טוב אצלי, אתה רוצה לקנות אפרסמון, שמן מבושם, המרמז לדעת, מוחין, כמובא בזהו"ק על הפסוק 'שמון משחת קודש', אבל אתה מוכרח לחכות קצת.

אם אומרים מלמעלה לחכות, מוכרחים לחכות. אי אפשר, אי אפשר לתת לו מיד, אם יתנו לו מיד יהיה זה בחי' 'פן ירסו'.

המתן. ובינתיים תבקש ממני עוד, ותרצה עוד ועוד, עד שיגיע הזמן שאוכל לתת לך.

נצוד לשונך הלכות לשון הרע

אסור לומר על אדם שיש לו שם טוב במקום, שבמקום שהיה לפני כן לא היה כל כך חשוב, כי זה מוריד ערכו. וכן אסור לומר על מי שעשה מחדש נשוי בעיר, שאיננו חשוב כל כך במקום שלמד עד עכשיו, כי בזה בודאי יתמוטט כבודו בעיני אשתו וחותרו ויגרם לו צער ובושה. (כלל ה

סעיף ד, ובמ"ח סעיף ח)

אסור לספר על אדם שבקשו ממנו טובה או הלואה ולא רצה לתת מפני רוע לבו. והוא הדין לענין מי שהלך בעיר לאסוף צדקה ולא נתנו כראוי, אסור לספר מזה, וק"ו שאסור להוציא שם רע על אנשי העיר כולה, כגון לומר אנשי עיר פלונית קמצנים הם, ותשובתו קשה כי צריך לפייס את

כל בני העיר. (ה"ח הל' לשה"ד, כללי סעיף יב).

כי באמת אה-על-פי שדעת כל אדם משנה מחברו, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, אה-על-פי-כן צריך כל אחד לאהב את חברו מנפשו:

ליקוטי הלכות, ריבית ה, א

ברכות השחר

א[חז"ל לתקנו לנו ברכה על כל דבר ודבר, כי אסור לאדם להנות מהעולם הזה בלא ברכה. ומבואר באריז"ל פנימיות ענין ברכות השחר, שעל ידו מטהרים את עולם העשייה, ובכל ברכה בפרטיות מתקנים את השכינה.

והנה מוהר"ת מבאר פנימיות ענין הברכות בדרך של 'לעובדא למעשה', לתקן ולעורר על ידי ברכות אלו את הקירבה שיש לנו להשם יתברך. כי כל יהודי יש בו מעט טוב, שעל ידי שמזכיר לעצמו את מעט הטוב הוא יכול להתעורר משנתו. ועל זה בעצמו אנו מברכים ברכת השחר, לא רק על עצם הקימה מהמיטה, אלא על ההשכמה וההתעוררות להתחיל יום חדש לעבודת ה' על ידי השמחה שנזכר מהטוב שלו ומהקרבת אלוקים שיש לו מחמת אותם נקודות טובות.

והוא עצה גדולה לקיים העצה של חיפוש הטוב, באופן של הודאה, היינו להודות לה' שכבר נתן בו את הכח למצוא בעצמו מעט טוב.

ב[ברכת 'להבחין בין יום ובין לילה': מגלה הכח שיש לאדם להבדיל בין אור לחושך, כי עיקר החידוש של העצה הזו הוא להבדיל בין הרע לטוב, ולמצוא את הטוב הנמצא בתוך הרע ולא לערב הכל יחד ולומר שהכל רע או שהכל טוב.

ולכן כאשר אדם זוכה לעשות את

ההבחנה הזו, להדגיש את הטוב האמיתי שבו, אפילו אם הוא מעט, הרי שאז יש לו להודות לה', על כך שזכה להתחזק, כי אסור להנות בלא ברכה, ואין זה דבר מובן מאליה שזכה להבין את ההבדל ולהפריד בין הטוב שיש לו, לבין כל הרע העצום שמקיף אותו.

ג[ברכת 'שלא עשני גוי': מגלה את השמחה בעצם היהדות, כי אפילו שרביז"ל דיבר הרבה מהשמחה על שלא עשני גוי, אבל ללא שאדם מסתכל על נקודות טובות, אינו יכול להבין השמחה בזה ורק על ידי שמעורר בעצמו חשיבות של כל נקודה טובה, אז יכול לקבל השגה בגדולת נשמתו ולשמוח בשמחה הפשוטה שלא עשני גוי.

ד[ברכת 'פוקח עורים, מלביש ערומים, מתיר אסורים': בברכה זו מתבאר ההודאה הפשוטה לאחר שהשיג שמחת היהדות, לברך ולהודות על כך שזכה לפקוח את עיניו, למצוא קרבת ה'. לזקוף קומת יהדותו. ולהוציא את נפשו לאור עולם מבית האסורים של הריחוק, שאין לך יסורים גדולים מזה לנשמה.

ה[הנותן ליעף כח: מודה לה', על שנתן בו כח להתגבר על עייפות ועצלות נפשו, ולמצוא בכל זאת איזה מעט טוב ולהאיר אותו.

הליכות

שיחות ומנהגים

זכרון עלמא דאתי

יום המיתה, און ס'אזי ניט דא קיין אזא העלמה ווי דער יום המיתה" - "אין פנה דער דבר ודאי כמו יום המיתה. ואין פנה דער דבר מסתיר ונעלם, כמו יום המיתה":

אמר פעם מוהר"ת: "איך האב זעה אלסדינג אויסגעמאלט, נאר דעם ערשטן ברך הבא אין קבר האב איך זיך נישט געקענט אויסמאלן, ווי אזוי וועט מען מען דארטן אויפנעמען" - "הכל צירית לעצמי, רק הברך הבא הראשון שגבר, לא יכלתי לציר לעצמי, היאך יקבלי שם את פני"

פשוט פעם מוהר"ת מהגל'ת חיי האדם בעולם הזה העובר כצל הפורח, אמר: "אט איז נאך נישט דא מיט וועמען צו רעדן, אט איז שוין נישט דא פון וועמען צו רעדן" - "הנה אין יעדן עם מי לברך, והנה אין פבר' ממי לברך". כל כך מהר עוברים הימים והשנים:

מוהר"ת אמר: "די וועלט איז נישט און מען קען זי נישט כאפן, תורה ותפלה איז און מען קען דאס און כאפן" - "העולם הזה הוא לא", ואין באפשרות לתפסה תורה ותפלה הם פן, ואפשר לתפסה ולהשיגה":

פעם אחת, פשהגיע מוהר"ת למשנה שבאבות: "עקבאי בן מהללאל אומר, הסתפל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה, דע מאין פאת, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד לתן דין ותשובה", נתלהב מאד מאד, ואמר בזה הלשון: "פאר וואס איז רשע געווען רשע? ווייל ער האט געוואוסט! פאר וואס איז געווען דער האר? הקדוש דער האר? הקדוש? ווייל ער האט געוואוסט! פאר וואס איז געווען דער בעל שם טוב הקדוש דער בעל שם טוב הקדוש? ווייל ער האט געוואוסט! פאר וואס איז געווען דער הייליגער גבי דער הייליגער רבי? ווייל ער האט געוואוסט! פאר וואס אין איך איך, ווייל איך ווייס" - "מדוע רשע? היה רשע? משום שידע! מדוע האר? הקדוש היה האר? הקדוש? משום שידעו! מדוע הבעל שם טוב הקדוש היה הבעל שם טוב הקדוש? משום שידעו! מדוע רבנו הקדוש היה רבנו הקדוש? משום שידעו! מדוע אני כמו שאני? משום שאני ידעו!":

מוהר"ת אמר: "ס'איז ניט דא קיין אזא ודאי ווי דער

דרכי נועם

חיפוש אור הצדיק בתורתו הקדושה

ביאורים על לקוטי מוהר"ן ח"ב סי' ח' שיעור ג'
ע"פ שיעורי הגה"ח ר' ניסן דוד קיוואק שליט"א

העקבים היורדים לשליטת הקלי

כי יש מזונא דנשמתא ומזונא דגופא, ועל ידי מזונא דגופא נחלש מזונא דנשמתא. כי על ידי מזונא דגופא, דהינו על ידי אכילה ושתיה על ידי זה מגדילין את בחינת עקב דסטרא אחרא, בבחינת (ההלים מ"א): "אכל כל לחמי הקדיל עלי עקב". כי על ידי האכילה נתחזקו העקבים והרגליו, בבחינת (שפת קוב): "דק בכפי ותשפח בנגרי", ואז קשתגדל, חס ושלום, עקב דסטרא אחרא, על ידי זה נחלש, חס ושלום, בחינת עקב דקדושה שהוא בחינת (משלי כ"ב): "עקב ענוה יראת ה'", שהוא בחינת ריח, בבחינת (שע"ה י"א): "והיריחו ביראת ה'", שהוא מזונא דנשמתא.

ענין העקבים מתבאר בליקו"ה (הל' ע"ז א ועוד) ע"פ דברי האריז"ל שכלל העולם הוא קומה שלמה - ראשה ברום המעלות ורגליה למטה בעולמות הנמוכים, כל הארה וחיות יורדים מלמעלה למטה דרך קומה זו, ועל כן אין אחיזה לקליפות אלא בעקבי הקדושה שהם תכלית גשמיות ועביות העולם [כמו שנאמר בנחש 'אתה תשופנו עקב'], וכשהאדם אוכל אכילה גשמית הוא מחזק את העקביים, ומתחזקים המקומות הנמוכים והמגושמים. [ואכן, אם נדקדק בלשון רבינו נראה שכשהביא ראה שהאכילה מחזקת את העקביים לא כתב שהוא עקבים דסטר"א, כי מגמ' זו לא הביא אלא שהאכילה מחזקת את העקביים, ומזה למד שמאחר שדרך האכילה שמלוכש בה משיבת התאוות - על כן היא מחזקת את העקביים דסטר"א]. לעומתה עקב דקדושה הוא כשהאדם יורד לתוך גשמיות והסתרה ונשאר שם אחוז בהש"ת, ואחיזה זו היא בדרך של עקב ענוה, כלומר, שמבטל את עצמו להש"ת בענוה, מקבל את הירידה וההסתרה באמונה וביטול שכך הוא רצון הש"ת ועושה את מלאכתו באמונה, עקב זו דקדושה היא יראת ה', שהוא יראה תמימה שיועד שהש"ת אתו עמו ואצלו, וכל ההסתרות והבלבולים אינם אלא דרך לעורר לפניו שעשועים ממקום שהוא שם, כי ענין יראת ה' הוא שיועד שהש"ת כאן ממש, אתו עמו ואצלו, משגיח עליו ועל מעשיו, ובראה זו יש מדרגות בלי שיעור הן יראת הענוש שיועד שעל כל מעשה יקבל שכר או עונש, והן יראת הרוממות שרואה שהש"ת כאן ממש ומסתכל בו שהוא עיקר היראה.

זה הוא עבודתו של משיח צדקינו, כי הוא ידין את ישראל להחזירם אל הקדושה, שהוא עבודת התוכחה, ואת תוכחה זו יעשה בדרך של העלאת ריח, כמו שנאמר 'והיריחו ביראת ה'', כלומר, שיעסוק ללקט את כל נקודות היראה ממקומות של הסתרה ועקביים, להעלות מהם ריח טוב של יראה וכך יריח כל נקודה של יראת ה', ועל ידה יוכיח את ישראל, ויחזירם אל הקדושה.

הקול המוכיח את האדם להחזירו לקדושה

והתקון לזה הוא על ידי בחינת קול, כי בחינת קול הוא משקל את הגן, ששם גדלים כל הריחות והריאות, בבחינת (בראשית ב'): "וַיְהִי יוֹם יָצָא מַעַדְן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן". וְהָיָה יוֹצֵא מַעַדְן וְכוּ' זֶה בְּחִינַת קוֹל, בְּבִחִינַת (ההלים צ"ג): "נִשְׁאָו נְהָרוֹת קוֹלְכֶם" זֶה בְּחִינַת (בראשית א'): "אֶת קוֹל שְׁמַעֲתִי בְּגן וְאִירָא". כי זה הקול משקל את הגן, שעל ידי זה גדלים שם כל הריחות, שהם בחינת יראת פנ"ל, שזהו בחינת מזונא דנשמתא פנ"ל. כי על ידי זה הקול נכנע בחינת עקב דסטר"א אחרא.

ענין הקול מתבאר בדברי מוהר"ן שהוא קול קריאה ודיבור שהש"ת קורא לאדם, כי מבשרי אהזה אלו-ה' - מהנהגת בני אדם אנו למדים על הנהגה של מעלה, וכשם שבעולם הזה - כשראונו רוצה להודיע איזה דבר לשמעון הוא מדבר עמו בקולו ועל ידי זה מביע את רצונו ומגלה אותו לשמעון [ואכן מטעם זה ברא הש"ת באדם קול ודיבור - שהוא חיתוך הקול, שיוכל לשמוע

ביקור של תחיית המתים

ארשת פליאה הצטיירה על פני האברך הצעיר, שעה שרגליו חלפו על פני מפתן בית החסידים הברסלבאי בוורשה. לא היו שם לא פאר ולא הדר גשמי. הכל אמר פשוטות. אפילו מראה השולחנות וספסלי העץ, העיד על יושנם. ולמרות הכל, הרגיש שנכנס ברגע זה אל עולם אחר לגמרי. את ההבדל העצום בין אוירת החולין השוררת ברחובותיה הסואנים של וורשה, לבין נועם הקדושה שריחף בין כותלי בית החסידים,



היה עד לנס הפלאי. רבי דוד שלמה ספקטור (משמאל) עם אביו רבי אלחנן בנותל המערבי

ניתן היה למשש בידיים. מבעד לחלונות הצרים נראה גלגל החמה עושה דרכו מערבה, צובע את הרקיע בגווני שקיעה. החסידים נטלו ידיהם, חגרו אבנטיהם, ופתחו באמירת 'סדר הקרבנות' שלפני תפילת מנחה, במתינות, כשכל מילה יצוקה בחום ובהתלהבות. ניכר היה כי מאומה אינו דוחק וממתין להם, וכל הזמן שבעולם עומד לרשותם. בתפילת שמונה עשרה, נתמלא חלל האוויר יראת המלך, עד שהאורח התפלא בינו לבין עצמו: "האם מנחה של ערב יום כיפור היא זו?". תפילות מנחה רבות ראה בחייו, אך תפילה שכזו...

הוא מחליט להישאר במקום, שמא יעלה בידו לגלות את סודם של חסידים מופלאים אלו, כמוהם טרם פגש מימיו. בין מנחה למערב הוסטו מספר ספסלים, המתפללים התיישבו סביב אחד השולחנות, ואחד מן החבורה שמאוחר יותר הכירו בשמו: רבי שלמה גבריאל, פתח ספר והחל לומד מתוכו בלהט. גם לפני האחרים היו פתוחים ספרים כמו שלו, והם האזינו בשקיקה לדבריו. הוא מביט בעיני המדבר, ההולכות ובוערות מרגע לרגע, עד שנראו כשני לפידי אש. הדיבורים הקולחים מפיו בשטף, סובבים סביב עניין אחד: עבודת ה' בהתלהבות הלב.

לחידוד

לעיבוד ההתבוננות בספרי רבינו ז"ל

תשובה לחידה הקודמת:
איזה דבר הוא כמו 'חתונה גדולה מאד ושמוחים ומקדים שם הרבה מאד מאד בשמחה וחזוה גדולה'?

שבת קודש! שיחות הר"ן רנ"ד, ע"ש

הזוכה: אריה לייב פרידמן מודיעין עילית.
זכה בשובר זיכוי ע"ס 100 ש"ח עבור טיסה לאומן.

התאוות?? דה"י ל"ה



איין בלעטל

אור העצה מה'דף היומי' בספרה'ק ליקוטי הלכות'

שבת קודש - דף ק"ג

מה צריך לכוון השליח ציבור?
שליח הציבור, יש בו בחינה של 'צדיק' המתקן תפילות ישראל, ומעלה את תפילות הציבור שנשלח מטעמם, והוא פועל לקשר את הצבור אל התכלית - אשר שם מתגלה אחדות שם ה' שכולו טוב. ועי"ז מאחד את כל דיבורי התפלה של הציבור אל ה'. ולכן צריך הש"ץ לעורר עצמו להתבטל אל התכלית ששם כולו טוב, וכך גם יכול להמשיך קדושה על ידי כל עניני הקדושה שצריך להמשיכם בעשרה, כמו קדושה ברכו וקדישה.

יום ראשון - דף קנ"א

איך זוכים להמשיך שפע בתפילות?
כלליות דרך המשכת השפע נקרא בשם 'יב"ק'. ועל ידי שמדבק עצמו אל התכלית ששם הכל טוב, ואינו רואה שום פירוד בהנהגת ה' בין רחמים לדין, עי"ז נעשה בק"י בתפילתו שיכול להתפלל כראוי, להשיג אחדות ה' מכל התיבות יחד שאומר, וכך להמשיך שפע ברכה וקדושה.

יום שני - דף קנ"ב

מה זוכה על ידי ברכת התורה בכוונה?
התורה יש בה חיות, וכאשר זוכים לציירה לטוב ולברכה, אזי יש בה כח להוליך את האדם ולחיות עם התורה למעשה, אך להיפך ח"ו יש בה בחינת מיתה, היפך ההליכה, שאינו יודע ללכת בדרכי ה' על ידי התורה. ועל ידי הזהירות בברכת התורה בכוונה, בכל בוקר מחדש, זוכה שיצטייר התורה בנפשו באופן שהתורה תמשיך עליו חיות חדשה, ולא מיתה ועצבות.

יום שלישי - דף קנ"ג

איך אפשר לפעול ישועות בתפילת שמונה עשרה?
תפילת שמונה עשרה הוא הזמן שבו נכללים לגמרי בגילוי הגדול של הרצון העליון, ואז אפשר לבקש כל צרכיו, כי עיקר קבלת התפילה הוא על ידי שנכלל באמונה שהכל ברצונו יתברך. וזה נעשה על ידי כל סדר התפילה, שעולים מדרג

לדרגא. מתחילה מברר עולם העשייה באמירת הקרבנות. בהמשך מעורר יראה באמירת פסוקי דזמרה. ואחר כך מגלה בקריאת שמע וברכותיה שה' מנהיג העולם ברצונו לבד, וכך זוכה בתפילת שמונה עשרה להתבטל ולהיכלל לגמרי בהשגת הרצון העליון, ושם יכול לפעול כל מה שצריך, ולכן אז מתפללים בלחש, מחמת שאז נכללים ברצון העליון.

יום רביעי - דף קנ"ד

למה קדיש מבטל כל הדינים?
אמירת הקדיש משבר את כל השלשלות של ברזל, ומבטל את כל הדינים. כי כאשר שוכח שה' מנהיג את העולם ברצונו לבד, וחושב שיש הנהגה של טבע, בזה ממשיך עליו דינים. אך כאשר מתגלה הנהגת ה'רצון', אזי נשפעים כל הברכות. והגילוי הזה נעשה על ידי 'קדיש', שהוא שיר גבוה מכל השירות ותשבחות, כמו שאומרים שם 'לעילא מכל ברכתא ושירתא' והוא משבר לגמרי את הטבע, על ידי שמגלה שהטבע בעצמה מתנהגת ברצון לבד. ועל כן הוא נאמר בלשון תרגום שהוא לשון ארמית בחינת הטבע.

יום חמישי - דף קנ"ה

למה להזדרז בקריאת שמע בבוקר?
בבוקר יש להזדרז לקרוא קריאת שמע בתוך שלש שעות ראשונות של היום, כי בזמן זה העולם עדיין נקי מהבלי רדיפת העולם. וזהו כל הכוונה של הקריאת שמע תיכף בבוקר, להזדרז להתבטל אל התכלית שכולו טוב לפני שנכנסים אל הטרדות ועסקי העולם במשך היום.

יום שישי - דף קנ"ו

למה לקרוא קריאת שמע בשמחה?
בפרשיות קריאת שמע ישנם רמ"ח תיבות כנגד רמ"ח מצוות, וכנגד רמ"ח אברים - כל תיבה כנגד מצוה, וכנגד איבר אחד. וכאשר קורא קריאת שמע בשמחה, הוא בעצם מעורר שמחה בכל הקבלת עול מלכות שמיים, ובכל שאר המצוות שעושה בגופו וברמ"ח אבריו - וכך מתפשט עול מלכות שמיים בשמחה בכל הקומה שלו מלמעלה עד למטה.

ולקבל אותו באופן הנכון. כך הוא הנהגת השי"ת שהוא מתגלה בעולם באופן של 'קול', כי כל הדברים שבעולם הם קולו יתברך שהוא קורא לאדם לשוב אליו, למשל, כשזוכה לאיזה ישועה, הוא קריאה של השי"ת שיסתכל באהבת ה' שעושה עמו חסדים, כשמתיירא מאיזה גזירה או צרה הוא קריאה מהשי"ת לעורר אותו ליראת ה' וכן הוא בכל הנהגות הבריאה, שכולם הם קול שהשי"ת שולח לאדם קול תוכחה וקריאה לעורר אותו לשוב אליו [ובכלל זה כל משיכות התאוות שבעולם הם קול קריאה של אהבת ה'].

אכן 'קול' זה נמשך משורש גבוה מאד, והוא קול הנמשך מאין סוף ביחוד עליון ונורא שהוא יחוד החכמה ובינה, כמובא בזוה"ק (אדרא רבה קבה: ועוד ובשער מאמרי רשב"י שם), על הפסוק 'זנהר יוצא מעדן להשקות את הגן', שהוא יחוד עליון של מדרגות אבא ואמא עילאין שאינו פוסק לעולם, והוא יוצא תדיר מספירת החכמה הנקרא 'עדן', להשקות את הגן שהוא שש המדות שהם הקול שבו השי"ת מעורר את האדם בששה מדות, קול של אהבה קול של יראה קול של התפארות וכו'.

ענין 'נשאו נהרות קולם' מתבאר בזוה"ק (וארא כג.) ובכתבי האריז"ל (שער הכוונות דרושי ליל שבת, דף סז:) שהוא גם כן סוד זה של המשכת מדות הרחמים בדרך נוראה זו של 'נהר' ושם היא יורדת לעולם בדרך של נימין הנמשכים ממדות הרחמים העליונים עד לעולם הזה לעורר את האדם [ויתבאר להלן בהרחבה בענין הכינור].

וזה שאמר כן אדם הראשון להשי"ת 'את קולך שמעתי בגן ואירא', כי הנה כשחטא בעץ הדעת פגם בכל העולמות ובכלל חטא זה הפריד את הקול מהדיבור, ועל כן לא היה יכול לשמוע את קול השי"ת בגן, אבל הנה היה תחילת התיקון שהטה את אזנו לשמוע את קול השי"ת המתהלך בגן, ועל ידי זה נמשך עליו יראה, שהוא לדעת שהשי"ת כאן כמו שנתבאר, 'הנה השי"ת כאן ממש, אף על פי שחטאתי כמו שחטאתי עד שהחשכתי את כל העולמות ואת נפשי, והנה, בכל זאת הוא כאן, ואני ערום ועריר'.

קולו של יעקב

פי זה הקול הוא בחינת (שם כ"ו): "הקל קול יעקב". ועל כן זכה יעקב לבחינת ה'ריח', בבחינת (שם): "ריח ריח בני בריח שדה", הנאמר ביעקב, והוא מפייע יעקב דסטרא אהר"א, בבחינת (שם כ"ה): "יידו אוהות ביעקב עשו".

ענין ברכות יצחק מבואר בזוה"ק (תולדות קמב: ועוד) ובכתבי האריז"ל (שער הליקוטים בראשית ג ועוד) שיצחק לשא רצה לברך את יעקב כי בחטא עץ הדעת נמשך חושך גדול על העולם, וכל הברכות הגשמיות נמשכו לקליפות רח"ל, ומאחר שידע שיעקב הוא כולו בקדושה העליונה ואין לו שום שייכות לרע לכן חשב שאי אפשר להמשיך דרכו את הברכה הגשמית - מטל השמים ומשמני ארץ, כששמעה רבקה מכך אמרה שכעת היא צריכה לתקן את החטא שפגמה בו בהיותה גלגול של חוה.

וכדי להשיב על טענת יצחק הלבישה אותו את בגדי החמודות של עשוי שהם החיצוניות של בגדי אדם וחיה קודם החטא, והתגלגלו ליד נמרוד והוא טימא אותם בכוחות הטומאה ועל ידי זה נעלם ריח גן עדן והסריחו בריח הטומאה, ועל כן הלבישה אותם על יעקב לנסותו אם יוכל לרדת לתקן טומאה זו בהלביש עליה נמרוד עד שישבו להריח ריח גן עדן, ואכך כך הווה שנכנסה יעקב ליצחק ועמו נכנס ריח גן עדן, ואכן הריח יצחק את בגדי יעקב וראה שמעלים ריח עליון מגן עדן ובוה ראה שהוא יכול לרדת גם לגבורות הקשות ביותר של נמרוד ממש לתקנם ולהחזירם אל הקדושה. על כן אמר יצחק 'הקל קול יעקב' קול הראשון נכתב חסר, להורות שנטל את הקול שאין בו את ששה מדות אלו וכמו שנתבאר שהוא קול שאינו נכלל בקדושה, וכאן עלה וככלל אותו בקדושה העליונה בקול השני.

ובזה גילה יעקב שהוא אוהו בשלמות בעקב דסטרא אחרא, להחזירה אל הקדושה, כמו שנאמר עוד בלידתו 'יידו אוהות העקב עשיר', וכמו שהרחיב בזה בשער הגלגולים (הק' לג) שהם הנשמות שבעקבי עולם העשייה שבהיותם שמוכים למקום אחיזה הקליפות נאחו בהם עשיו וזוהמתו, אבל יעקב חטף אותם מעשיו והחזירם אל הקדושה.

מוגש כאן לראשונה באדיבות מכון מאירת עיניים - פרויקט התורות הקצר - ביאורים. לקבלת השיעורים המוקלטים על לקו"מ סי' ד' - לקו"ת סי' ח' יש לפנות: yofamattar@outlook.co.il :בלשה"ק שלוחה 6, בלשה"ק שלוחה 5 לשמיעת השיעורים על התורות הנ"ל בקו היעודי בקול הלשון 036717116, באידיש שלוחה 6, בלשה"ק שלוחה 5.

בטחון והשתדלות

בעניני כסף, אלא נאמין שהכל בא מאת ה' בהשגחה פרטית, במדויק, בעת שנצטרך לכך. אכן, אין צרכים לחיות אך ורק על אמונה ובטחון; צריך גם פרנסה מסודרת, וכמובא בחיי מוהר"ן (אות תקא) שרבינו אמר "שחפץ מאד שיהיה לנו פרנסה. אף על פי שבטחון גם כן טוב מאד, אף על פי כן טוב מאד כשזוכין שיש לו מעמד פרנסה, כי במקום עבודת הבטחון, במקום זה יעשה עבודה אחרת."

כלומר, במקום שיעסוק אדם בהתחזקות במידת הבטחון, ידאג שתהיה לו פרנסה מסודרת, ויוכל להשקיע יותר בעניינים אחרים בעבודת ה'. אולם גם זאת רק מחמת חובת ההשתדלות. אפס כי עיקר ההשתדלות הוא תפילה. כמבואר בספרים אודות המן שאכלו בני ישראל במדבר, שהקב"ה הוריד להם בכל יום מנה המספיקה רק לאותו יום, ואילו מה שנשאר, נמס או התקלקל. מדוע לא הוריד להם קצת יותר; לשני ימים או שלשה? כדי שיהיו נושאים עיניהם לשמים כל יום מחדש, לבקש על מזונותיהם. זה לימוד חשוב לענייננו: אכן צריך לעשות השתדלות, אבל יש לזכור כי כל מה שנעשה זה לא יעזור לנו לקבל יותר מהקצוב לנו; העיקר הוא להרים עיניים למרום ולבקש מה': 'רבונו של עולם, אני צריך פרנסה! אני פונה אליך, כי אתה כל יכול. הורני את הדרך בה אלך, כדי שאוכל לקיים את חובתי מצד ההשתדלות. אולם אחרי הכל, איך שנכון וישר לפניך - עשה עמי, ופרנסני מידך הרחבה והמלאה!'

אחת השאלות הראשונות שהאדם נשאל בבית דין של מעלה, היא השאלה: "נשאת ונתת באמונה?" בנוסף לפירוש הפשוט, אם עסקך עם בני האדם היה באמונה ובישור, אפשר גם לפרש שהכוונה היא האם הייתה לך אמונה בה' שיזמין לך את כל צרכיך בעתם ובזמנם.

וכך אומר רבינו בלקוטי מוהר"ן (תורה כג) "כי יש פנים דקדושה, שהם אנפין נהורין, בחינת חיים, בחינת שמחה, ויש פנים דסטרא אחרא, שהם אנפין חשוכין, מרה שחורה, עבודת אלילים. ואלו בני אדם הנופלים בתאות ממון ואינם מאמינים שהקב"ה יכול לפרנס את האדם בסיבה קלה ורודפים אחר פרנסתם ביגיעות גדולות, והם אוכלי לחם בעצבון, כמו שכתוב: 'בעצבון תאכלנה' - ועצבות הוא מרה שחורה - אלו בני אדם נקשרים בפנים דסטרא אחרא, אלוקים אחרים, חושך."

אמת, כל אחד צריך פרנסה; ובפרט שהרבה הוצאות של האיש הישראלי הם בעניינים רוחניים, כגון הוצאת בניו לת"ת, הוצאות שבת ויו"ט, מאכלים כשרים וכדומה, שמסיבה זו אומר רבינו (ליקו"מ תורה כה) שעל ממון ישראל שורים 'גונון עליאין'. אך רבינו רוצה שנסיר מאותנו את הדאגות סביב הפרנסה, את ההתרוצצות לאסוף הון, את המחשבות והבלבולים

עומק הפרשה

חסתכל על הנחש המאיים

והביט אל נחש הנחושות והי

'נחש נחושות'. חש פלאי זה עומד להם לשעה ולדורות, אם בכל המכות כיפר להם משה לאותה השעה בלבד כאן העמיד להם ישועה לדורות עולם 'כי היה עומד נחש הנחושות כל זמן שאדם נישוך היה מסתכל בו ומתפא' (אגדת בראשית א ב).

את סוד כוחו של נחש זה מפרשים חז"ל (ר"ה כט). 'וכי נחש ממית או נחש מחיה אלא בזמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתרפאין ואם לאו היו נימוקים'.

את עומק הענין מבאר מוהר"ן, כי כלל ישראל תלויים עומדים על הקיבוץ הנורא של הנהגת הצדיק האמת, כל ערער ופגם בקיבוץ זה מסכן את הכלל ואת הפרט, כשפגמו ישראל בהנהגתו של משה רבינו מיד באו עליהם עונשים נוראים אלו, אך ברחמי השי"ת הניח להם עצה לדורות והוא כח נחש הנחושות, בנחש זה גנו משה רבינו כח לישראל להוכיח אותם גם על ידאת העונש הפשוטה, להזכיר לאדם כי אם יזלזל בכוח משה רבינו הוא עלול להביא על עצמו עונשים קשים ומרים בזה ובבא.

כח פלאי זה אותו גנו משה רבינו בנחש הנחושות היה מעורר את האדם ליראת העונש זו, להזכר בעונש הנורא של הפרשים מקיבוץ של הצדיק, ואת התקווה לדורות בהשארות תחת הנהגתו לשעה ולדורות. (ע"פ ליקו"ה הל' נט"ו לסעודה ו)

זה עתה הסתלק אהרן ונמו פרחו שבעת ענני הכבוד, בני ישראל עומדים במדבר חשופים המפתיע לכל פגע רע והשמש יוקדת על ראשם, ואכן לא ארכו הימים והשמועה הגיעה לאזני עמלק - האויב הותיק, והוא שב ונלחם בהם, בתום המלחמה המייגעת בעודה כפסע לפני הארץ המובטחת, כבר רואים בעיני רוחם את המנוחה והנחלה המובטחים להם, והנה הם חוזרים שבע מסעות לאחור - מסעות שנרכשו במשך זמן רב, שוב ארץ חמדה טובה ורחבה מתרחקת מהם.

בעם עולות טענות נגד משה רבינו והנהגתו - הנהגת ה', הדרך מתארכת ללא קץ וגם על המזון ממנו הם ניזונים ביד רחבה עולות טענות שונות ובעיקר משונות 'עתיד מן זה שתיפח במעיניו' (יזמא עה:).

לא עובר הזמן וה' שולח בעם את ענשו 'וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל', נחשים אימתיים שבמבט עין שורפים את העומד מולם (מדרש לקח טוב), 'נחשים השורפים את הנפש' (תנחומא ישן מה), ואכן ישראל לומדים את הלקח ושים מיד אל משה רבינו 'ויאמרו חטאנו, כיון שאמרו חטאנו מיד נתרצה להם משה' (תנחומא טו), מעתיר לפני ה' וממשיך להם ישועה פלאית -

בעיצומו של המחלוקת הנוראה של קרח ועדתו - שלח משה לקרוא לרתן ואבירם, ולכאורה למה קרא להם, מפרש האור החיים הקדוש, שיש כאן שלש סיבות שחשב להצילם מהחטא.

לחזק ילד - לדבר איתו בנפרד

[א] 'נתחכם לדבר עמם ביחוד שלא בשעת הוועד, אולי ירוויח דעתם אחד לאחד' - כשהרשעים מתוועדים יחד, הם מחזקים אחד את השני, ואולי כאשר ידבר איתם בנפרד, ייתכן שירוויח להשפיע עליהם. וגם אם לא ישיפיע על כולם כאשר ידבר איתם בפרטיות ייתכן שאחד כן יושפע.

[ב] גם באמצעות החשיבות אשר מחשיבים לדבר אליהם בפרטיות, יתרכך לבם להטות אוזן - כאשר קורא להם בנפרד הוא מראה בזה חשיבות מיוחדת, ושמא מתוך כך יתרכך ליבם ויטו אזנם לשמוע דברי אמת.

[ג] דקדק הכתוב להזכיר את שמו של משה - 'וישלח משה לקרוא', כי כשישימו לב מי שלח לקרוא להם, אולי זה בעצמו יגרום להם להתעורר לשים לב לדבריו, שהרי משה הוא מלך ישראל ונביא ה', והוא בעצמו קורא לשני הדיוטות, ומשה חשב שמא בזה יתעשתו להטות אזנם אליו.

נמצא ג' סיבות לאפשרות להקשיב ולהטות אוזן: א. כל אחד בפרטיות מטה אזנו כאשר אינו מושפע מהאורה מסביב. ב. החשיבות שקורא להם בנפרד גורם להטיית האוזן. ג. החשיבות של מי שקורא להם.



הדברים נכונים כלפי כל מלמד בניהול כיתה, וכלפי כל אב ואם בניהול כמה ילדים יחד כמו סעודת שבת, השכבה בלילה, והשכמת הבוקר, סידור ועזרה בבית וכדומה. יש אמנם דרכי משמעת חזקה כשצריך לפעול בדחיפות בשעת מעשה, ואין זמן לשיחות עומק ולשינוי פנימי. אך כשמדובר בקושי שחוזר על עצמו, כמו ילדים שבורחים מהשולחן שבת, או שקשה להפעיל את הילדים בערב שבת לעזרה ונקיין וכדומה. ועל אחת כמה וכמה כשרוצה לעורר כיתה שלמה להתמדת הלימוד, תפילה בכונה, או זהירות מאיזה מידה רעה וכו'.

העצה הזו שנקט משה מועילה ביותר. קוראים לילד אחד ומדברים איתו בפרטיות על כך [פעמים שכדאי לקרוא דווקא לילדים בעלי ההשפעה, ופעמים דווקא לילדים היותר שקטים שאיתם קל להתחיל], לא צריך דווקא שיחה ארוכה, לא תמיד יש זמן, ופעמים זה אף מטרחה, מכביד וגם מלחיץ את הנער. די בכמה מילים טובות, ואז הסבר קצר למה אנו מצפים דווקא ממנו שיעשה כך וכך, או שלא יעשה כך וכך. ואפשר להוסיף כמה אנו מאמינים בו שבזכותו כל המצב בכיתה או בבית ישתנה.

חשוב מאוד לעשות זאת באופן מכבד ביותר, בצורה שיתקיימו שלושת התנאים שביאר האור החיים הקדוש. לעשות שיחה מכובדת במקום מיוחד, כמו טיול קצר בחוץ, או לשבת ביישוב הדעת וכו', לא שיחה שנעשית במחטף, ובאופן הזה יש יותר סיכוי שלב הנער יפתח לשים לב לחשיבות הענין ולא ימוץ שמאמינים דווקא בו.

יש עצה לקבל חשק ללמוד?

א) השתדל להזהר שלא לדבר לשון הרע, כי כשאתה מדבר על יהודי אחר אתה מדבר על חלק של התורה, ולכן אחר כך קשה ללמוד, (שיחות הר"ן צ"א).

ב) אמור בכל יום זוהר הקדוש, ותשתדל לאמרו בקול רם ובחיות, כי יש בה כח עצום להגביר את החשק ללמוד, (שם ק"ח).

ג) דע והאמן שבכל תיבה של תורה שאתה לומד אתה פועל הרבה בשמיים, ואין זה הולך לריק.

ד) זכור, כי בכל תיבה שאתה מוציא מפ"ך, אתה אומר בזה שמות הקודש המוקדשים לך את המח ומאחדים אותך עם הבורא. והוא חסד של ה' שבמקום לומר שמות הקודש, אתה אומר מילים שיש בהם הבנה, וכך נכנס בתוך מוחך שמות קדושים, (ע"פ ליקו"מ סי' א').

ה) בגלל שקשה לך ללמוד, אתה מתבלבל האם אתה שייך לתורה, אבל זהו מחמת שהיצי"ד רוצה להפוך אותך למשוגע, כי באמת אתה חלק ממש מהשכינה הקדושה

- חלק ממלכות ה'. וכל הבלבלים שיש לך זהו רק מחמת שיש לך יצי"ד המנסה להיבדק אליך ולעשות אותך 'משוגע ממש'. ולכן משוך אותו לבית מדרש, תתאמץ להתחיל ללמוד, ותאמר את המילים של התורה בכח גדול, וצ"י בדעתך שכל מילה היא כמו מקל, וכשאתה מוציא את התיבה מהפה אתה מרים את המקל ונותן בזה מכה על המשוגע שייגיע ממרוצת מוחו המבלבל. וככל שתוציא את התיבה מהפה בכח גדול יותר, תוכל להרגיש שבכל תיבה של לימוד השכל שלך מתיישר והנך מתיישב בדעתך. (שם).

ז) כל מילה של תורה היא מקל שחוקק בה השם הקדוש 'אהיה אשר אהיה', שמכה בך בראש וזועקת, אל תהיה משוגע, זכור את החן שיש לך אצל השי"ת, שהרי לפני שהעולם נברא, השי"ת אמר 'אהיה' אשר 'אהיה' - אני מכין את עצמי להיות שם הוי"ה, ע"י שייברא עולם ויהיה יהודי שיכיר שאני מהווה את העולם. והנה, כעת במילה שלמדת, אתה משלים את הרצון הזה של 'אהיה', (שם).

- ◆ מזל טוב! אלפי ישראל העוסקים בתורתו של רביה"ק זיע"א במסגרת העמוד היומי בספה"ק "ליקוטי מוהר"ן", מסיימים היום - ערש"ק - את מחזור ל"א, ומחר - ביום השבת קודש - נחל יחד במחזור ל"ב. לרגל הסיום הגדול, יתקיימו מעמדי סיום רבים בכל רחבי הארץ והעולם היהודי, בפרט בסעודה שלישית, לחזק ולהתחזק בלימוד ספרי רביז"ל וקוים עצותיו הק'. אשרינו!
- ◆ מעמד מרכזי יתקיים א"ה בהיכל ביהמ"ד הגדול "אנשי הצדיק" בית שמש, במוצש"ק זו, בהשתתפות גדולי משפיעי אנ"ש שליט"א. נטילת ידיים בשעה 9:45. גדול יהיה המעמד לכבוד רביז"ל ותורותיו הק'!
- ◆ במקביל, יסיימו גם מחזור נוסף בסדר הליקוטי תפילות, במסלול של 2 תתי סעיפים ליום (במהדורות 'תורת הנצח' ו'לב הנחל') ומופיע בלוחות: 'מורשת הנחל', 'טועמיה', ו'הלוח של ברסלב'. אח יקר! בא ונתחדש בקביעות בלימוד תורותיו הק' יחד עם התפילות הנוראות, ונתחיל לחיות!
- ◆ עדכון מטעם 'התאחדות חסידי ברסלב': בימים אלו עורך הגה"ח ר' ניסן דוד קיוואק שליט"א מסע חיזוק מיוחד ברחבי ארה"ב החסידי, במהלכו יושמעו א"ה שיעורים נוראים ונפלאים בדעת רביה"ק ותלמידיו זיע"א. ניתן להתחבר לשיעורים (אידיש) בקו 'צענטראל ברסלב': 0733883995. מארה"ב: 60553131616. שמעו ותחי נפשכם!

י"ל ע"י מנחם עלה לתופה
בבל עניין או להצטרפות למנויים בדוא"ר
A028080148@GMAIL.COM
מקס או הודעה קולית: 02-8080148
במקרים מיוחדים: 053-3175211 | 054-8591148
המערבת נסגרת מידי יום ראשון בשעה 19:00
לתרומות ורכישת כנס נצח: עלה לנתרסה, בנק
מדינתיל 17, סניף 725, חשבון 36645.

הלכה פסוקה

מאת הרה"ג ר' שמעון אנשיין שליט"א / מוצ' בעיר בית שמש יצ"ו

הלכות הפרשת חלה

'שעור חלה' כלומר הפמיות הנצרכת לחיוב הפרשת חלה סעיף א

א. כשמדבר ב'שעור חלה' הפמיה היא רק לקמח שיש בבצק או במאפה, ואין מתחשבים כלל בפנים ושאר התוספים של הבצק, והינו אם בקמח לבד בלי התוספים לא יהיה שעור חלה - הרי אין הבצק מחיב בהפרשת חלה (אמנם 'שאור' / 'מחמצת' מצטרף).

ב. כמו כן אין מתחשבים פלל בבצק שתפח, כלומר קטין בקמח שעור חלה אבל לאחר שהבצק או המאפה תפח נתהוה שעור חלה - בכל זאת אין הבצק והמאפה חייבים בהפרשת חלה. ומאידך אם היה שעור חלה ואחר כך נתקטן הבצק או המאפה לפחות מהשעור - בכל זאת חייב בחלה.

ג. אם הפרישו חלה מבצק או מאפה שאין בו שעור חלה, לא עשו כלום.

אמנם אם הוסיפו לבצק עוד קמח עד שנהיה שעור חלה, הרי זה מתחייב בהפרשת חלה עם ברכה. וזאת אפילו אם מקדם הפרישו חלה בטענת קטילה היה עוד מחיב בחלה. וצריך להזהר בזה כשעושים בצק בפחות משעור חלה ובלשעת הרדוד מוסיפים קמח עד שיש בו כבר שעור חלה. וכן אם הפרישו חלה רק להמיר (וכמו שבארנו להלן) ואחר כך הוסיפו לו קמח עד שיש בו שעור חלה בנדאות, צריך להפריש חלה אבל בלי ברכה.

ד. חז"ל קבעו פמיות מסוימת של קמח שמפמיה חייבים להפריש חלה, והינו פמיות קמח בגדל של 43 ביצים וחמישית ביצה, ובפחות מזה אין חייבים כלל. אך נחלקו הפוסקים בהודות שלפנינו מהי גדל הביצה ואין מחשבים פמיות זו לפי המשקל שלנו. ולמעשה יש שתי שיטות ידועות ב'שעור חלה':

שיטת החזון איש שהצריך פמיות גדולה מהו של שיטת רבי חיים גאה, פאטר פירט להלן. אך בכל מה שאמר בהמשך 'שעור חלה', תהיה הפמיה לכל שיטה כפי מה שהצריך.

ה. להלן טבלה לפמיות המצריכות הפרשת חלה לפי סוגי הקמח המצויים. כי שעור חלה נמדד לפי 'נפח', כלומר לפי גדל הפמיות של הקמח ולא לפי משקל. ומה שנתנו שיעורים במשקל הוא רק כדי להקל על המחירה, והשיעורים הידועים נתנו רק לקמח חטה לכן, אבל בשאר הקמחים יש שנויים גדולים. ודע כי פשיט שעור מדקדק המצריך לברך על ההפרשה, אצי בכדי שלא יהיה חשש ברכה לבטלה, ראוי להוסיף עוד קצת קמח, פי לפעמים יש שנויים בין סוגי החטה והטחינה.

החיזוק השבועי

על ידי שמאמינים בבחינת חקת התורה, דהינו בבחינת המקיפין העליונים הקדושים שאי אפשר להבינם, על ידי זה בעצמו מאירים המקיפים, וזוכה שיתגלה הארת השכל בשלמות - מה שאפשר לאנושי להבין. ועל ידי זה זוכה להתלהבות הלב דקדשה, עד שתהא שלהבת הלב עולה תמיד מאליה בקדשה גדולה, ונטהר מפל הטמאות: הפרה האדמה, ונטהר מפל הטמאות:

איצר היראה, אמונה, קנא

יהלום

בתחלה צריך להאמין בהשם יתברך, ואחר כך יזכה להבין אותו בשכל:

ספר המידות, אמונה, כ

איז צריך להפריש פלל	איז צריך להפריש פלל	צריך להפריש בלי ברכה	לנוהגים לפי רבי חיים גאה להפריש עם ברכה (ב)	צריך להפריש עם ברכה לכל הדעות
עד 1.200 ק"ג קמח	עד 1.200 ק"ג קמח	עד 1.670 ק"ג קמח	מ: 1.670	מ: 2.250
עד 1.200 ק"ג קמח	עד 1.200 ק"ג קמח	עד 1.200 ק"ג קמח	מ: 1.940	מ: 2.588
עד 1.175 ק"ג קמח	עד 1.175 ק"ג קמח	עד 1.640 ק"ג קמח	מ: 1.640	מ: 2.205
עד 1.125 ק"ג קמח	עד 1.125 ק"ג קמח	עד 1.640 ק"ג קמח	מ: 1.640	מ: 2.205
עד 1.040 ק"ג קמח	עד 1.040 ק"ג קמח	עד 1.640 ק"ג קמח	מ: 1.391	מ: 2.031
עד 1.040 ק"ג קמח	עד 1.040 ק"ג קמח	עד 1.391 ק"ג קמח	מ: 2.031	ק"ג קמח